

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200131
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8822200131.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1. Ž. B., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. J. XX, XXX XX J. 2. F. B., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. J. XX, XXX XX J., o zaplatenie 1665,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamieťa.

Žalovaným v 1. a 2. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 1665,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1560,70 eur od 10.11.2021 do zaplatenia.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019 medzi postupcom Tatrabanka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, 811 06, IČO:00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90,- kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 22.04.2016 Zmluvu č.3116722809 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Postupca podaním z 11.02.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1665,51 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1560,70 eur, z riadneho úroku vo výške 85,56 eur, z úroku z omeškania vo výške 3,25 eur a z poplatkov vo výške 16 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonali úhrady v

sume 0 eur. Dlžná suma ku dňu spísania žaloby predstavuje sumu vo výške 1665,51 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1560,70 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 3,25 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 16,- eur. Žalobca zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.7.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 v súvislosti s nárokom na úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

3. Žalovaní sa k podanej žalobe žalobcu nevyjadрили.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.11.2021 spolu s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámeniami o vyhlásení splatnosti a výzvami na zaplatenie z 11.2.2019, podacím hárkom č. EPH152607315, výzvou na zaplatenie z 17.8.2018, oznámeniami o postúpení pohľadávky z 12.11.2021, výpisom z úverového účtu, Pokusmi o zmier adresovanými žalovaným zo dňa 07.12.2021, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-3116722809 z 22.4.2016, dohodami o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.04.2016, všeobecnými poisťovacími podmienkami, vyjadrením žalobcu z 22.3.2022, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Pôvodný veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzatvorili dňa 22.04.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.3116722809, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2100,- eur žalovaným. Výška úrokovej sadzby bola 14,90% ročne, výška RPMN 16,95% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 15,37% ročne. Žalovaní mali úver splácať v 84 mesačných splátkach v sume 40,65 eur prípadne v dohodnutej zníženej výške, za splnenia podmienok zníženia úrokovej sadzby v zmysle čl. III zmluvy, konečná splatnosť úveru bola 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. II, bod 7 Zmluvy. Výška nesplatených záväzkov dlžníka bola uvedená v sume 542,73 eur t.j. výška nesplatených záväzkov Dlžníka voči Veriteľovi alebo tretej osobe v zmysle Dlžníkom predložených potvrdení tretej osoby, v ktorom súhlasila so splatením jej pohľadávky z Úveru, z toho pohľadávka veriteľa ku dňu 15.04.2016 bola vo výške 0 eur, pričom táto suma nezahŕňa poplatok za predčasné splatenie úveru (ak ide o úver nad 10.000 eur), ktorý uhradí Dlžník z vlastných prostriedkov pred poskytnutím úveru a pohľadávka č.8500133782 nebanková spoločnosť Profi credit bola ku dňu 3.5.2016, vo výške 542,73 eur splácaná na účet D. Q. (ďalej len „nesplatené záväzky Dlžníka“). Doplnkové poistenie úveru: typ A - poistenie pre prípad: smrti (s klesajúcou poisťovou sumou), úplnej invalidity (iba v prípade ak Dlžník nemá k dátumu uzavretia Zmluvy priznanú invaliditu) výška mesačného poisťného pre poistenie: 0,77 eur s možnosťou zníženia za splnenia podmienok v zmysle Čl. III zmluvy.

6. Pohľadávka voči žalovaným bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 09.11.2021 medzi spoločnosťou Tarabanka a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 sú uvedené meno a priezvisko žalovaných spolu s popisom produktu.

7. Dohodami o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.04.2016 právny predchodca žalobcu a žalovaná v 1. rade ako aj žalovaný v 2. rade uzatvorili za účelom zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky vrátane jej súčastí a príslušenstva na splatenie úveru poskytnutého vo výške 2.100,- eur, veriteľom dlžníkovi, resp. dlžníkovi a spoludlžníkovi na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pre fyzické osoby 00-3116722809, vrátane jej prípadných neskorších dodatkov (ďalej len "úverová zmluva"). Zároveň boli obe dohody uzavreté za účelom zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky, vrátane jej príslušenstva, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním úverovej zmluvy, alebo pohľadávky, vrátane jej príslušenstva, na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikne, resp. vznikla v dôsledku plnenia veriteľa dlžníkovi, resp. dlžníkovi a spoludlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol v súvislosti s úverovou zmluvou.

8. Výzvou na zaplatenie zo dňa 17.08.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej v 1.rade, že k 16.08.2018 je v omeškani so splácaním sumy 70,77 eur a vyzval žalovanú na bezodkladnú úhradu dlhu v lehote 5 dní.

9. V oznámení o vyhlásení splatnosti a výzve na zaplatenie z 11.02.2019 adresovanej žalovanej v 1.rade právny predchodca žalobcu uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam neeviduje

úhradu splatnej pohľadávky Tatra banky, a.s. zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3116722809. Z dôvodu, že tento stav pretrváva viac ako tri mesiace od vzniku omeškania, v zmysle príslušných ustanovení Pôžičky / Úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu splatnosť pôžičky / úveru. Dňom doručenia oznámenia sa stala splatnou pohľadávka z Pôžičky / Úveru Banky, ktorá pozostáva z istiny úveru, úrokov z istiny, úrokov z omeškania, a zmluvne dohodnutých poplatkov a to istiny v sume 1567,60 eur, riadneho úroku v sume 82,37 eur, úroku z omeškania v sume 1,10 eur a nákladov spojených s vymáhaním v sume 16 eur. S podacieho hárku č. EPH152607315 vyplýva, že oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 11.02.2019 ako je zrejme z pripojeného podacieho hárku.

10. V oznámení o vyhlásení splatnosti a výzve na zaplatenie z 11.02.2019 adresovanej žalovanému v 2.rade právny predchodca žalobcu uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam neevidujem úhradu splatnej pohľadávky Tatra banky, a.s. zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3116722809. Z dôvodu, že tento stav pretrváva viac ako tri mesiace od vzniku omeškania, v zmysle príslušných ustanovení Pôžičky / Úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu splatnosť pôžičky / úveru. Dňom doručenia oznámenia sa stala splatnou pohľadávka z Pôžičky / Úveru Banky, ktorá pozostáva z istiny úveru, úrokov z istiny, úrokov z omeškania, a zmluvne dohodnutých poplatkov a to istiny v sume 1567,60 eur, riadneho úroku v sume 82,37 eur, úroku z omeškania v sume 1,10 eur a nákladov spojených s vymáhaním v sume 16 eur. S podacieho hárku č. EPH152607315 vyplýva, že oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 11.02.2019 ako je zrejme z pripojeného podacieho hárku.

11. Oznámeniami o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 spoločnosť Tatra Banka a.s., oznámila žalovanej v 1.rade a žalovanému v 2. rade, že pohľadávka z úveru č.3116722809 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 s účinnosťou ku dňu 10.11.2021 postúpená na žalobcu.

12. Pokusmi o zmier zo dňa 07.12.2021 žalobca vyzval jednotlivo žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade k úhrade dlžnej sumy 1890,22 eur, pozostávajúcej s neuhradeného úveru v sume 1560,70 eur, zákonného, zmluvného úroku v sume 5,99 eur, riadneho úroku v sume 85,56 eur, úroku z omeškania v sume 1,99 eur, sankčných poplatkov v sume 1,26 eur, poplatkov v sume 16 eur a nákladov právneho zastúpenia v sume 218,72 eur a to najneskôr do 17.12.2021. Podľa predložených podacích hárkov boli predmetné listiny podané na pošte dňa 8.12.2021.

13. Žalobca v podaní zo dňa 22.03.2022 uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 22.04.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.:00-316722809, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2 100 eur. V Zmluve bola dohodnutá výška úrokovej sadzba 14,90 % ročne, výška RPMN 16,95 % a celková čiastka spojená s úverom vo výške 3 414,60 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 40,65 EUR vždy k 7. dňu v mesiaci s počtom splátok 84. Prvá splátka bola v zmysle čl. III. splatná v najbližšom termíne splatnosti splátky po poskytnutí úveru t.j. 07.05.2016 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 84 mesiacov od splatnosti prvej splátky úveru t. j. 07.04.2023. Žalovaný čerpal dňa 22.04.2016 úver vo výške 2.100,- eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1309,55 eur. Žalobca v podaní uviedol, že postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu. (2100 eur - 539,30 eur = 1560,70 eur). K poplatkom v sume 16 eur žalobca v podaní uviedol, že v čl. I. Úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 0 eur a v prípade omeškania splátky má veriteľ právo uplatniť si a zúčtovať skutočné náklady na vymáhanie pohľadávky. Žalobca uviedol, že žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 98 eur, z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 82 eur, neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 16 eur a predstavujú skutočné náklady na vymáhanie pohľadávky. K riadnemu úroku v sume 85 eur žalobca uviedol, že v zmysle čl. I. úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 14,90 %, zmluvný úrok bol vyúčtovaný v celkovej výške 772,66 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa vzorca: dlžná istina x úroková sadzba / 360 (bankový rok) x počet dní príslušného obdobia. Z úhrad žalovaného bola podľa žalobcu na riadny úrok započítaná suma vo výške 687,10 eur, neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 85,56 eur a to za obdobie od 08.10.2018 do 07.11.2018 v sume 20,11 eur, za obdobie od 08.11.2018 do 07.12.2018 v sume 19,46 eur, za obdobie od 08.12.2018 do 07.01.2019 v sume 20,11 eur, za obdobie od 08.01.2019 do 07.02.2019 v sume 20,11 eur, za obdobie od 08.02.2019 do 15.02.2019 v sume 5,84 eur. K úroku z omeškania v sume 3,25 eur žalobca uviedol, že zmluvný úrok z omeškania bol žalovanému vyúčtovaný vo výške 4,39 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) výška omeškaných splátok x 5% / 360 (bankový rok) x 30 (bankový mesiac). Z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná

suma vo výške 1,14 eur, neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 3,25 eur. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie“ zo dňa 11.02.2019, ku ktorej pripojil podací hárok. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018. Podľa žalobcu zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 11.02.2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Zároveň je z predloženej platobnej histórie podľa žalobcu zrejmé, že žalovaný uhradil poslednú splátku riadne v mesiaci 10/2018 a následne plnil len čiastočne, preto bol 90 dní nepretržite v omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní výzvy na úhradu a zosplatnení pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.03.2021, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/83/2021 z 30.11.2021, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/15/2021 z 28.10.2021. Žalobca v podaní zo dňa 22.03.2022 uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca uviedol, že ako prílohu k žalobe zaslal súdu podací hárok k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.02.2019 a k oznámeniu o postúpení zo dňa 12.11.2021. K výzve zo dňa 17.08.2018 podací hárok resp. doručenkou pôvodný veriteľ v archíve podľa žalobcu neexistuje. Žalobca uviedol, že podací hárok predstavuje dostatočný dôkaz o splnení povinnosti veriteľa v zmysle ust. § 53. ods. 9 OZ a § 526 OZ. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/9/1/2021 z 22.04.2021. Žalobca ďalej uviedol, že keďže skutočnosť, že výzva na úhradu zo dňa 17.08.2018 bola žalovanému doručovaná nebola protistranou rozporovaná, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Na základe tejto skutočnosti je potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že žalovaný bol vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a zároveň upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/152/2018, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/84/2019 z 29.05.2020, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22.10.2020, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/12/2021 z 26.10.2021. K dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nespĺni niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo podľa žalobcu platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (11.02.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (Od 10.10.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného do uhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 11.02.2019 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 07.02.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k

vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 07.02.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 07.02.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 07.02.2019) a uplynula by najskôr dňa 07.02.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 21.01.2022, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/114/2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 24Co/152/2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/30/2020, 9CoCsp/66/2020. Vzhľadom nato, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním pohľadávky, upozornil podľa žalobcu pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 17.08.2018 žalovaného na omeškanie zo splácaním pohľadávky a zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný ani po tejto výzve dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil dňa 11.02.2019 oznámením mimoriadnu splatnosť. Žalobca teda zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

14. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, poukázal pritom na obsah a odôvodnenie samotnej žaloby, ako aj na predložené listinné dôkazy a na svoje písomné vyjadrenie v predmetnej veci. Žalobca má za to, že predmetný nárok vo veci odôvodnil čo do výšky a do dôvodu v celom rozsahu, preto je žaloba dôvodná v celom rozsahu a žiada súd, aby žalobe vyhovel a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

15. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;¹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=22.04.2016>> tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=22.04.2016>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.^{18b)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=22.04.2016>> Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,^{1a)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=22.04.2016>> niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu^{1b)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=22.04.2016>> a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov^{1c)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=22.04.2016>> týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=26.10.2017>>
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=26.10.2017>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=26.10.2017>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=26.10.2017>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=26.10.2017>>,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=26.10.2017>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare

26. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným

prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

27. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

32. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

33. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

34. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom

obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaných ako spotrebiteľov v danom právnom vzťahu.

35. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

36. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

37. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 2100,- eur. Výška úrokovej sadzby bola 14,90% ročne, výška RPMN 16,95% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 15,37%. Žalovaní mali úver splácať v 84 mesačných splátkach v sume 40,65 eur prípadne v dohodnutej zníženej výške, za splnenia podmienok zníženia úrokovej sadzby v zmysle čl. III zmluvy. Konečná splatnosť úveru bola 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. II, bod 7 Zmluvy. Časť poskytnutých finančných prostriedkov bola použitá aj na úhradu pohľadávky spoločnosti Profi Credit vo výške 542,73 eur. V zmluve bolo dohodnuté aj doplnkové poistenie úveru s výškou mesačného poistného v sume 0,77 eur s možnosťou zníženia za splnenia podmienok v zmysle čl. III zmluvy.

38. Žaloba žalobcu v danej veci je podľa názoru súdu nedôvodná, pričom dôvodov zamietnutia je viacero. Nakoľko sa judikatúra vyšších súdov líši v posudzovaní konkrétnych okolností zakladajúcich neodôvodnenosť uplatneného nároku žalobcu, súdu neostávalo iné, ako sa postupne zaoberať jednotlivými dôvodmi pre zamietnutie žaloby.

39. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca poukázal na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

40. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ku 9.11.2021, ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že predmetom postúpenia sú len pohľadávky zo strany banky, resp. ich časť, ktoré sú už splatné. Banka mala oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil výzvu na úhradu dlžnej sumy.

42. Z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v oznámeniach o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvach na zaplatenie datovaným dňom 11.2.2019 adresovaným žalovaným v 1. a 2. rade, oznámil žalovaným, že vyhlásil ku dňu doručenia týchto oznámení mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy. Uvedené listiny mala byť podaná na poštovú prepravu dňa 11.2.2019 podľa poštového podacieho hárku č. EPH152607312 (čl. 16).

43. Pokiaľ sa vo veci jedná o tzv. bankový úver, je náležité v danom prípade aplikovať na prejednávany spor vyššie cit. ust. § 92 ods. 8 ZoB, z ktorého vyplýva, že ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru za podmienky, že a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru alebo úrokov alebo ich časť, b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

44. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaní neplnili riadne a včas svoj dlh a boli v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní.

45. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky popri všeobecných uvedených v Občianskom zákonníku, za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená. Tieto skutočnosti považoval súd za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, prípadne ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnenie zákonných podmienok, ktoré splnené neboli, ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

46. Písomná výzva banky dlžníkovi je obligatórnym predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

47. Žalobca však v danom prípade nepredložil súdu doručenky, prípadne obálku s doručenkou po vrátení zásielky adresátom, ktoré by preukazovali doručenie aspoň jednej z uvedených výziev do dispozičnej sféry žalovaných.

48. Z obsahu spisu je zrejmý iba údaj o odoslaní zásielok žalovaným s výzvou, a oznámenia o vyhlásení splatnosti a výzvy na zaplatenie z 11.2.2019 podaných na poštovú prepravu dňa 11.2.2019 podľa poštového podacieho hárku (čl. 16 spisu).

49. Samotný moment zosplatenia mal podľa predmetnej výzvy nastať dorúčením oznámení žalovaným, ktorú skutočnosť sa žalobcovi nepodarilo preukázať.

50. Písomné oznámenie banky žalovaným o postúpení pohľadávky z 12.11.2021 nie je výzvou, ako má namysli označené zákonné ustanovenie (§ 92 ods. 8 ZoB) a ani ju nenahrádza. Navyiac v danom prípade nebolo preukázané ani odoslanie tohto oznámenia a už vôbec nie jeho doručenie do dispozičnej sféry žalovaných.

51. Pokiaľ žalobca poukazoval na oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 11.2.2019, tento právny úkon je zosplatením úveru a nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak mala byť takouto výzvou Výzva na zaplatenie z 17.8.2018 (naviac adresovaná iba žalovanej v 1. rade), žalobca nepreukázal ani odoslanie tejto výzvy žalovaným a už vôbec nie skutočnosť, že by sa dostala do dispozičnej sféry žalovaných. Žalobca c zosplatení z 11.2.2019 síce uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam nebola zo strany žalovaných evidovaná úhrada splatnej pohľadávky zo zmluvy, uvedené konštatovanie v oznámení o zosplatení úveru v danom prípade nemôže nahradiť skutočné preukázanie samostatnej výzvy predchádzajúcej zosplateniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, na základe ktorej by mal veriteľ vyzvať dlžníka na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozorniť na možnosť zosplatenia úveru.

52. V spore nebolo preukázané, žeby bola žalovaným zasielaná výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB. Z označeného ustanovenia zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku Z uvedeného ustanovenia zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžnikovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca zaslania takejto výzvy žalovaným nepreukázal. Vychádzajúc zo správnej aplikácie a interpretácie ust. § 53 ods. 9 OZ, interpretáciou a aplikovaním ust. § 92 ods. 8 ZoB, súd dospel k záveru, že opomenutím postupu podľa §53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a teda nedostatok vecnej aktívnej legítimácie žalobcu.

53. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok, vyžadovaných zákonom pre postúpenie pohľadávky, keď nepredložil súdu žiaden dôkaz, preukazujúci doručenie výzvy v zmysle §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do sféry dispozície žalovaných. Nedodržanie zákonom stanoveného postupu znamená, že veriteľ využil právo na zosplatenie pohľadávky v rozpore so zákonom a na takéto zosplatenie nemožno prihliadať. Následkom neplatného zosplatenia pohľadávky je potom konštatovanie o neplatnom postúpení pohľadávky na žalobcu (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/20/2021 z 25. 11. 2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/12/2021 z 22. 04. 2021).

54. Aj napriek rozdielnym názorom vyšších súdov (krajských), súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, a to rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 4/2021, podľa záverov ktorého: „v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručenú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručenú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia odosielajúcejmu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do

dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená“ (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

55. Súd v danom prípade nemal žalobcom za preukázané, že by právny predchodca žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovaným doručil niektorú z výziev, žalobca predložil iba podacie hárky o odoslaní zásielok, ktoré súd nepovažoval za doklad, z ktorého by vyplývalo, že výzvy boli žalovaným doručené do ich dispozičnej sféry. Doručenie do dispozičnej sféry žalovaných je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky dôležité, nakoľko až keď sa táto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento napriek tomu je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. Keďže v konaní preukázané platné doručenie výzvy žalovaným nebolo, súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou a Zmluva o postúpení pohľadávok z 9.11. 2021 je neplatná, čoho následkom je absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Pokiaľ teda žalobca nepreukázal splnenie povinnosti banky písomnou výzvou vo vzťahu k dlžníkovi, vyzvať tohto dlžníka na úhradu záväzku, tak potom je potrebné vychádzať z toho, že postúpenie pohľadávky je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka a tým žalobca nemohol nadobudnúť postúpením predmetnú pohľadávku vo vzťahu k žalovanej platne, a to aj za splnenia predpokladu, že žalovaná by bola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní zo splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Za takéhoto skutkového stavu je potom potrebné vyvodiť ten právny záver, že na strane žalobcu nebola daná aktívna vecná legitímácia na uplatnenie predmetného nároku vo vzťahu k žalovanej (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/143/2019 z 27. 11. 2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10CoCsp/1/2021 z 25. 03. 2021).

56. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, a teda jednalo sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle §525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. Jedná sa teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň je nutné dodať, že ak bola pohľadávka postúpená v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Oznámením postúpenia pohľadávky adresovanej dlžníkovi dochádza k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe. Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než k osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. V súlade s vyššie uvedeným porovnaj obdobné závery vyjadrené v napr. v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/50/2019 z 30. 10. 2019 a tiež rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/63/2019 z 16. 12. 2019.

57. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018 publikované pod R 60/2018: „Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžnikovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie

pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Ako už bolo spomenuté v bode 21. tohto rozhodnutia, podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, práve naopak sa prekrývajú“.

58. Súd tiež v súvislosti s častým argumentom, že v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018: „Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy o úvere treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke, alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so plnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia. Za neudržateľnú považoval argumentáciu, podľa ktorej v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky, napriek neskoršiemu plneniu klienta, a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno pristúpiť. Uviedol, že ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez plnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto právnej úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom.“

59. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

60. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

61. Žalobca nepreukázal rozhodné skutočnosti ani tvrdené skutočnosti nedoplnil relevantnými dôkazmi.

62. Súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia

uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

63. Aj v prípade, že by došlo k vyhodnoteniu postúpenia pohľadávky v danom prípade tak, že toto je platné a na základe uvedeného by mal žalobca aktívnu vecnú legitimáciu (s čím sa súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje), úlohou súdu by bolo zaoberať sa skutočnosťou, či nárok žalobcu nie je premlčaný s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka.

64. K povinnosti ex offo skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo strany spotrebiteľa nie je premlčané, porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/65/2019 zo dňa 19.6.2019.

65. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

66. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

67. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

68. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

69. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

70. Dňa 05.12.2018 nadobudol účinnosť zákon č. 343/2018 Z. z. z 27.11.2018, ktorým sa dopĺňa zákon č. 140/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Z vyššie cit. ust. § 54a Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, a ani ho platne zabezpečiť.

71. Právny predchodca žalobcu je bankou, teda obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania bolo poskytovanie úverov. Žalovaní v 1. a 2. rade pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou a v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, jedná sa o spotrebiteľský úver.

72. Je zrejmé, že vo vzťahoch založených spotrebiteľskou zmluvou premlčané právo nemožno vôbec vymáhať, teda uplatniť na súde a súd prihliada na takúto nevyvážateľnosť práva aj bez námietky dlžníka. Neobstojí ani argumentácia o porušení rovnosti strán v spore. Osobitná úprava následkov premlčania práva zo spotrebiteľských zmlúv sa totiž vzťahuje tak na spotrebiteľa, ako aj na dodávateľa. Úprava v ust. § 54a vety prvej Občianskeho zákonníka je porovnateľná s úpravou stávky a hry uvedenej v ust. § 845 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Ani tieto plnenia taxatívne vymenované v označenom zákonom ustanovení nie je možné súdne vymáhať. Takéto plnenia preto nie je možné súdom ani priznať a žalobu treba z uvedeného dôvodu zamietnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoCsp/23/2020 z 28. 10. 2020).

73. S ohľadom na uvedené v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka súd prihliadol na premlčanie žalobcom uplatnenej pohľadávky.

74. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len

splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

75. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

76. Právo veriteľa na uplatnenie tzv. straty výhody splátok sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe; pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci okamih, kedy sa stala splatnou splátka, v dôsledku nezaplatenia ktorej veriteľ právo na stratu výhody splátok uplatnil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 26 Cdo 3012/2015 z 2. 11. 2015).

77. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

78. Ak veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

79. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

80. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

81. Napriek rozdielnym názorom odvolacích súdov na začiatok plynutia premlčacej doby, jedným z akceptovaných je aj názor, že by malo ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Zákonodarca totiž jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol, od kedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatnenia úveru, čo by priamo odporovalo osobitnej úprave začiatku plynutia premlčacej doby uvedenej v § 103 Občianskeho zákonníka. Obdobné závery o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplývajú napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

82. V prípade spotrebiteľskej zmluvy ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je predmetné ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky.

83. V súvislosti s uvedeným názorom súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/115/2019 z 22. 10. 2019: „Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Možno konštatovať, že žalobca si v konaní uplatňuje premlčané právo ktorého vymáhaníu bráni ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 879v Občianskeho zákonníka.“

84. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil dňa 11.2.2019, čo žalobca sám deklaruje aj predložením oznámenia o vyhlásení splatnosti z 11.2.2019. Spotrebiteľský spor je spor, ktorý vykazuje isté osobitné prvky, ktorými sa odlišuje od iných, a to aj z pohľadu dôkazného bremena. Nepreukázanie rozhodujúcej skutočnosti dodávateľom nemôže byť na ujmu spotrebiteľa (rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/137/2017 zo dňa 28. 11. 2017). Súd tak samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v danom prípade nepovažoval za spornú skutočnosť, ktorej nepreukázanie by mohol v danom prípade vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa.

85. V oznámení o vyhlásení splatnosti a výzve na zaplatenie z 11.2.2019 právny predchodca žalobcu nekonkretizoval nezaplatenú splátku pre ktorú sa rozhodol využiť svoje právo na zaplatenie celého dlhu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/26/2017-83 zo dňa 28.06.2018, v odôvodnení ktorého súd uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 OZ).“

86. Vo výzve z 17.8.2018 právny predchodca žalobcu uvádza dlžnú sumu 70,77 eur, pričom žalovaní poslednú úhradu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti v sume 40,68 eur vykonali dňa 10.10.2018 (podľa prehľadu splácania a špecifikácie predloženej žalobcom dňa 22.3.2022).

87. Z výzvy zo dňa 17.8.2018 teda vyplýva, že žalovaní mali nedoplatok na splátkach vo výške 70,77 eur, pričom výška jednej splátky úveru predstavoval 40,65 eur. Podľa výpisu z úverového účtu (čl.20 spisu) bola posledná uhradená splátka pred vyhlásením splatnosti dňa 10.10.2018. Jednoznačne je však možné uviesť, že ku dňu Oznámenia o vyhlásení splatnosti úveru 11.2.2019 boli žalovaní v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkou splatnou v októbri 2018. Konkrétny deň splatnosti splátky napriek deklarovaniu žalobcu v špecifikácii, že tento bol stanovený v súlade s čl. III zmluvy na 7.deň v mesiaci, nie je možné jednoznačne určiť. Zmluva bola uzavretá 22.4.2016, pričom však z čl. III zmluvy nevyplýva, že by prvá splátka bola splatná 7.5.2016.

88. S ohľadom na uvedené začala plynúť 3-ročná premlčacia doba z predmetnej zmluvy najneskôr od októbra 2018. Konkrétny deň splatnosti splátky v mesiaci nie je jednoznačne a určito v zmluve vymedzený, v čl. III. bod 4.zmluvy sa iba udáva, že „Prvá Splátka je splatná v najbližší termín splatnosti Splátky po poskytnutí Úveru“. Vzhľadom na neurčitost' dojednania súd považoval za deň splatnosti vždy posledný deň v mesiaci. K premlčaniu nároku žalobcu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe teda došlo v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka v októbri 2021 (31.10.2021). Ku dňu zosplatnenia 11.2.2019 boli žalovaní s určitosťou v omeškaní viac ako mesiac so splátkou splatnou najneskôr 31.12.2018, viac ako dva mesiace so splátkou splatnou 30.11.2018 a viac ako tri mesiace so splátkou

splatnou 31.10.2018. Žaloba bola podaná až 21.1.2022, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu zamietol. Na uvedenom by nič nezmenilo ani prípadné pripočítanie 76 dní k premlčacej dobe v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. (35 dní za obdobie neplynutia lehôt od 27. 3. 2020 do 30. 4 2020 a 41 dní od 19.1.2021 do 28.2.2021). Za uvedených okolností by k uplynutiu premlčacej doby došlo 15.1.2022, pričom žaloby bola podaná na súde až 21.1.2022.

89. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že samotné zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka (bez ohľadu na polemiku ohľadne nerovnosti či rovnosti vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom) uvádza, že „ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky“, čím sám zákon výslovne stanovuje, že začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza momentu predčasnej splatnosti ostávajúceho časti dlhu.

90. Súd zohľadňuje ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované vo vyššie uvedenom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

91. Pokiaľ ide o ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré v spotrebiteľskej zmluve umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, toto ustanovenie práve zvýhodňuje spotrebiteľa v právnom vzťahu, preto ho nemožno vykladať v prípade inštitútu premlčania v neprospech spotrebiteľa tým, že sa bude posúvať začiatok plynutia premlčacej doby na neskorší dátum. Uvedené ustanovenia práve zvýhodňujú spotrebiteľa ťahajúceho v zmluvnom vzťahu s dodávateľom „za kratší koniec“. Súdu nie je vôbec zrejmé, ako by v prípade trojročnej premlčacej doby mal byť znevýhodnený dodávateľ tým, že musí podať žalobu na súd o tri mesiace skôr. Uvedené ustanovenia majú práve predchádzať zneužívaniu postavenia dodávateľa, ktorý otáľa s podaním žaloby proti spotrebiteľovi očakávajúc akumuláciu príslušenstva pohľadávky na úkor spotrebiteľa.

92. Vo všeobecnosti moment začiatku plynutia premlčacej doby nemožno automaticky stotožňovať so splatnosťou pohľadávky ani vznikom omeškania, aj keď za určitých okolností môžu byť totožné. Napríklad pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby je irelevantné, kedy (a či vôbec) sa stal nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia splatným (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo 14. 12. 2006, sp. zn. 33 Odo 52/2005). Ust. § 103 Občianskeho zákonníka tak isto upravuje začiatok plynutia premlčacej doby v osobitnom prípade, pričom okrem vyššie uvedeného existujú aj ďalšie osobitné prípady začiatku plynutia premlčacej doby, ktoré osobitne upravuje Občiansky zákonník. Napríklad rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby práva na poistné plnenie je okamih, kedy došlo k poistnej udalosti, nie dátum splatnosti poistného plnenia (porovnaj rozhodnutie NS ČR z 23. 2. 2011, sp. zn. 25 Cdo 3771/2008).

93. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil dňa 11.2.2019 s tým, že žalovaní boli v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

94. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7CoCsp/1/2020 z 28. 10. 2020, v ktorom konštatoval nasledovné: „Odvolací súd zdôrazňuje, že bolo právom žalobcu (nie povinnosťou) úver zosplatiť. Nakoľko žalobca pristúpil dňa 25.9.2016 k zosplatneniu celkového úveru, bola to splátka splatná dňa 20.5.2016, ktorá vyvolala zosplatnenie, resp. pre nezaplatenie ktorej bolo právom žalobcu zosplatiť ostatný (nezosplatený) zvyšok úveru. Zákonným momentom ustanoveným v § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktorý určil začiatok plynutia premlčacej doby pri zosplatnení dlhu, je tak moment splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to napriek skutočnosti, že splatnosť a tým aj začiatok plynutia premlčacej doby niektorých splátok pred vyhlásením predčasnej splatnosti nastal po tejto dobe. Kogentná zákonná dikcia v tomto smere modifikuje podľa názoru odvolacieho súdu moment začatia plynutia premlčacej doby z dôvodu právnej skutočnosti, a to zosplatnenia úveru. Premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu sa v zmysle zákona začala skôr, ako došlo k zosplatneniu dlhu, a to odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.“

95. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia

96. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

97. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

98. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

99. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

100. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

101. Rovnako súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 87/2017 z 14.9.2017, v ktorom sa uvádza, že „V preskúmanom prípade nemá dovolací súd dôvod spochybňovať názor žalobcu, že úver je tzv. absolútnym obchodom a že naň dopadá tretia časť Obchodného zákonníka. Zároveň je však potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje aj znaky spotrebiteľskej zmluvy. Povaha tejto právnej veci ako spotrebiteľskej sa nemohla zmeniť v dôsledku postúpenia pohľadávky. Súdna prax považuje obdobné právne vzťahy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne (spotrebiteľské) vzťahy. Účastníkmi týchto vzťahov sú obchodník (poskytujúci úver v rámci svojho predmetu činnosti) a spotrebiteľ (ktorý prijíma úver na svoju osobnú spotrebu); ide tu teda o typické občianskoprávne vzťahy. Vzhľadom na to je v plnom súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, bola (aj z hľadiska premlčania, dĺžky premlčacej doby a jej plynutia) aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Správnosť aplikácie občianskoprávnej

premlčacej doby - dokonca aj v absolútnych obchodoch majúcich zároveň spotrebiteľský charakter - z ústavnoprávneho hľadiska nespochybnil ani ústavný súd (viď napríklad uznesenie ústavného súdu z 19. júna 2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013).

102. Podľa ďalšieho judikatúrou akceptovaného názoru je možné vychádzať dokonca zo skoršieho dňa začiatku plynutia premlčacej doby. Podľa výzvy z 17.8.2018 boli žalovaní v omeškaní od 7.8.2018 s dlžnou sumou 70,77 eur, z čoho boli náklady spojené s uplatnením pohľadávky 15,- eur a úroky z omeškania 0,05 eur.

103. Zo špecifikácie predloženej žalobcom ako aj prehľadu splácania je zrejmé, že zo strany žalovaných bolo uhradených celkovo 1309,55 eur a z toho po odrátaní úhrad započítaných na poplatky a sankcie žalovaní na splátky úveru uhradili 1226,40 eur (čl. 20 a tabuľka v podaní na čl.65). Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti uhradili celkovo na úver a istinu splátok sumu 1219,50 eur (po odrátaní úhrad v dňoch 20.9.2021 a 8.10.2021). Pri výške splátky 40,65 eur, jedná sa o 30 plne uhradených splátok úveru. Z uvedeného je zrejmé, že už splátka úveru splatná v októbri 2018 nebola uhradená žalovanými v celom rozsahu a najneskôr od tejto splátky začala plynúť premlčacia doba. Posledná celá neuhradená splátka tak bola splatná októbri 2018, teda v októbri 2021 by uplynula premlčacia doba celého úveru, avšak po pripočítaní 76 dní, by k uplynutiu premlčacej doby došlo až v januári 2022 (15.1.2022).

104. Za uvedených okolností najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaní uhradili do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumu 1226,40 eur a s prihliadnutím na nejasnosť mimoriadneho zosplatnenia pre neuvedenie splátky, pre ktorú vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, možno považovať nárok žalobcu za premlčaný, nakoľko je zrejmé, že žaloba bola na súde podaná dňa 21.1.2022 a prvá nesplnená splátka bola splatná viac ako tri roky a 76 dní pred uvedeným dňom. Nejasnosti súd vyhodnotil v prospech spotrebiteľa a na úkor žalobcu, ktorý sám presne neoznačil pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru (v súvislosti s obdobným postupom porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/25/2020 z 30. 11. 2020: „V predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2017 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na možnosť zosplatnenia úveru, ak nedôjde k úhrade omeškaných mesačných splátok v celkovej výške 210 eur. Vzhľadom na výšku mesačnej splátky 35 eur, v čase predžalobnej upomienky bola žalovaná v omeškaní so splátkami splatnými v dňoch 20.08.2016, 20.09.2016, 20.10.2016, 20.11.2016, 20.12.2016 a 20.01.2017. Následne podaním zo dňa 29.03.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je nepochybné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.08.2019.“).

105. Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným dôvodom súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

106. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

107. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

108. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

109. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu neúspešný, nakoľko bola jeho žaloba zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak boli v danej veci úspešní žalovaní v 1. a 2. rade, ktorým patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

110. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že žalovaným v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť, nevznikli. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu

prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovaným žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že nemajú nárok na náhradu trov konania, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.